

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LX. Montes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

II.

Monitorium non executum juxta formam in eo præscriptam non officit Dd. in l. 4. §. Prætor ait ff. de damn. infect. Rot. Roman. de dol. & contum. decis. 8. in novis. Achill. de Grassis decis. 144. alias 14. de dolo & contum. Caputaq. decis. 11. n. 1. Ratio, quia ubi prima citatio est invalida, nec contumacia inducitur, nec sententia contumacialis facit contumacem haberi pro confesso, nec ullo pacto exequi potest. Bald. in l. 1. ff. si quis jus dicent. non obtemp. Afflict. decis. 2. n. 6. Grammat. decis. 79. n. 10. Foller. in præct. crimin. verb. etsi confitebuntur. ill. 3. n. 19. Nell. de bannit. in 3. part. prim. tempor. quæst. 2. Natt. conf. 540. n. 26. Boff. in tit. de bannit. nullit. in pr. & n. 1. & tit. de citat. n. 13. Clar. in præct. §. fin. q. 31. pr. Decian. conf. 18. n. 30. & seqq. lib. 1.

III.

Monitio privationem juris quæsitæ semper præcedere debet, Arelin. conf. 147. Bald. Aurb. hoc amplius. C. de fideicommiss. Cravett. conf. 6. plura n. 103. ita in feudis quoad privationem feudi Domini trina monitio præcedat necesse est, cap. 7. ubi gloss. & Dd. de milit. Vassall. cap. 1. §. fin. de pac. jur. firm. Clem. 1. de vir. & honest. Cler. Jason. in Aurb. qui rem. n. 5. vers. Limita ramen. Cod. de SS. Eccles. & in prælud. feud. Curt. jun. conf. 138. col. penult. per tot. Quod si quis hoc per distinctionem cum Gram. decis. 104. num. 27. declararet, quod quando Lex loquatur affirmativè, scil. quando imponat poenam pro facto affirmativè, ut puta quod furans puniatur, vel male tractans subditos feudo privetur, monitio ad incurrendam poenam non requiratur; secus si lex loquatur negativè, puta si quis non fecerit, tali puniatur in actu. Talis tamen distinctio in feudis locum habere non potest. Licet enim delictum sit in committendo, nihilominus tamen monitio requiritur. Matth. de Afflict. post Bl. allegat. in C. A. 1. conf. 26. n. 41. ita ad trinam monitionem usque retinet Clericus privilegium, c. contingat 45. extr. de sent. excomm. ita monitiones tres, quæ habent intervalla dierum sive una pro tribus, præcedere debent excommunicationem, cap. constitutionem 9. in fin. de sent. excomm. in 6. idem dicendum esse de vindicta, ut eam præcedat monitio, ajunt text. in cap. extr. de for. compet. cap. indigne. pr. caus. 12. quæst. 2. c. Clerici 3. extr. de Cler. Excomm. & quidem Trina, cap. si autem. extr. de cohabit. Cleric. cap. sed nec 4. extr. Ne Cler. vel Monach. cap. 1. extr. de Treug. & pac. sicut & ea accusationem, cap. accusario in med. 2. n. 7. poenam. c. 26. cap. cum speciali 68. extr. de appellat. & denunciationem cap. qualiter 24. in fin. extr. de simon. præcedere solet; nisi enim præcesserit denunciationem denunciatus repellitur, cap. licet 31. extr. de simon. cap. in præsentia 46. extr. de sentent. excommunic.

CAP. LII. De Monopoliis.

Axioma I.

Quæcunque monopolia sunt privata, illa sunt prohibita L. un. Cod. de Monopol. Recess. Imper. de Anno 1548. & 1577. tit. 18. Publicaverò monopolia in salutem Reipubl. valent. Sic monopolium salis principibus & magistratibus concessum. Fach. 1. conf. 6. num. 7. & conf. 117. num. 20.

II.

Monopolium exercent (1.) qui speciem aliquam emunt ut foli vendant. (2.) qui prohibent, ne quis exerceat artem suam. (3.) Qui dolo efficiunt, ne necessaria ad forum deportentur. (4.) Aromatarii, artifices, pistores, caupones per pacta illicita. (5.) Laniones qui carnem inflant vel retinent. (6.) Annonæ fraudatores & flagellatores, Decian. Tr. Crim. L. 7. cap. 20.

CAP. LIX. De Monstris.

Axioma I.

Quicunque partus contra formam humani generis est editus, ille liberis non est annumerandus, quia non sufficit partum à parentibus esse editum, nisi quoque formā humanā sit præditus. Ita ergo qui capite vitulino vel suillo nascitur, jura liberorum non habebit, inde nec parentibus succedet, nec testamentum rumpet, L. 3. in fin. C. de posth. hered. instit.

Limita, ut procedat si agatur de præmio ob monstrum editum capiendū, non si agatur de evitandā poenā orbitati in Republ. statuta L. 13. ff. de V. S. Conf. Hahn. ad Wesenb. Tit. de statu bom. num. 3.

CAP. LX. Montes.

Montes sunt fines s. termini æterni, in quibus semel verum, semper præsumitur esse verum, Bald. conf. 420. n. 1. & 468. in pr. & c. cum causam. n. 3. de probat. Alciat. in tract. de præsumpt. 2. reg. 2. præf. 13. in pr. Bertazol. 1. consulti. decis. conf. 41. num. 31. Wesenbec. 1. consil. 34. num. 57.

CAP. LXI. Mora.

Axioma I.

Mora est delictum omissionis. Hering. in tract. de fidejuss. c. 24. n. 120. & tantum nocet debitori, non etiam creditori, qui in mora non est. Exempl. vid. in L. commissoria & legato penoris apud Wesenb. in parat. ff. de l. commissor. & de pen. legato, num. 2.

II.

Mora cuique sua, non alteri nocere debet, L. mora 32 ff. de Usur. l. in condemnatione 173. §. undecunque 2. ubi Dec. & Dd. ff. de R. l. cap. mora 5. de R. l. in 6. Carpzov. part. 2. constit. 19. definit. 2. num. 6. & part. 3. constitur. 34. definit. 9. n. 6. nocet tamen heredi, etiam eo casu, si nominatus